

L'APAGAFOCS

nº 6
ANY II

abril
2010

REVISTA ESPECIALITZADA EN LA HISTÒRIA I MEMÒRIA DELS COSSOS DE BOMBERS

SUMARI

Editorial....2
En el record....3
El Parc Central....4
Horta de Sant Joan....8
25 anys de Bombers Voluntaris a Organyà....9
Camió auto grúa d'emergències dels Bombers de Barcelona, Magirus Deutz rkw-10....11
Exposició Regió d'Emergències de Girona....14
Presència catalana al CERN (1)....16
Ha estat notícia....19
Imatges: Tarragona 1944 i Terrassa anys '50, Olot anys '30....26

L'APAGAFOCS - Número 6, abril de 2010

Director: Marc Ferrer i Murillo

Consell Assessor: Carles Savalls i Ortiz, Joan Rovira i Morató, Jesús Mestre i Campi, Pius Dóniga i Fraile.

Col·laboradors en aquest número: Ricard Cervantes, José Luis Martínez Garrido, Marcel Torner, Josep M. Roig i Traveset, Manel Biete i Ballester, Àngel Salazar i García, Carles de Pablos i Mumbiela, Ricard Cervantes.

Fotografia de portada: Bombers de Girona l'any 1974 en un incendi al carrer Ballesteries de Girona. Servei de Gestió Documental, Arxius i Publicacions de Girona

Fotografia de contraportada: Anunci de l'any 1962 de la Casa Magirus en motiu del centenari de la fabricació del primer vehicle de bombers.

Per col·laborar i/o rebre **L'APAGAFOCS** només cal enviar un correu electrònic a la nostra adreça email: historiesdebombers@gmail.com

L'APAGAFOCS és una revista que té com a principal finalitat estudiar i divulgar la història dels bombers catalans en qualsevol de les seves èpoques.

L'APAGAFOCS és una revista virtual i electrònica en format .pdf, gratuïta i sense ànim de lucre. No s'edita en format paper. No fem pagar per llegir-la ni comprar-la ni tampoc paguem als nostres col·laboradors/res. La seva periodicitat és trimestral.

L'APAGAFOCS sí que es fa responsable dels articles publicats, ja que confiem en els nostres col·laboradors/res, i en el nostre propi saber fer, per publicar una cosa o una altra.

L'APAGAFOCS és una publicació que una vegada descarregada des de l'ordinador es pot fer amb ella el que es vulgui. Et convidem a reenviar-la i a difondre-la. Es permet reproduir i distribuir en qualsevol suport els articles publicats a la revista, sempre citant el seu origen i autor/a. No es permet la transformació de les obres sense l'autorització prèvia del seu autor/a.

Molts dels continguts de la revista es poden consultar en la pàgina web:

<http://historiesdebombers.blogspot.com/>

EDITORIAL

L'APAGAFOCS és una revista d'història de bombers, o almenys això ho intenta. La nostra voluntat ja és prou coneguda i repetida: preservar, recordar i dignificar la nostra història com a col·lectiu, almenys des d'aquestes pàgines.

Per aquest número teníem una altra editorial preparada, però els esdeveniments succeïts els darrers mesos ens han fet canviar de parer i enlloc de parlar de la nostra història, parlarem de com s'ha tractat els bombers en relació a l'incendi d'Horta de Sant Joan.

En nom de la llibertat d'informació i sota l'excusa de voler saber la veritat, no tot s'hi val. L'incendi d'Horta de Sant Joan ha fet molt de mal al Cos de Bombers, s'ha instrumentalitzat i no s'ha respectat el dolor, l'honor ni la intimitat.

Molts mitjans de comunicació van difondre imatges i talls de veus, excusant-se sota el dret a la informació, sense pensar en el mal que podien fer a les famílies i companys dels bombers morts. Tant polítics, com periodistes i també alguns bombers, perquè no dir-ho, han trepitjat i humiliat la memòria dels bombers catalans jugant a un espectacle sensacionalista, electoralista i mediàtic al voltant de tot el què va passar a Horta de Sant Joan. S'han dit coses sobre el Cos de Bombers, sobre els comandaments, sobre els morts del GRAF, sobre tot el personal que va treballar en l'extinció que mai s'haurien d'haver dit, sobretot tot, perquè moltes vegades, s'ha manipulat, s'ha mentit i s'ha tergiversat a favor d'uns interessos que des d'aquesta revista encara no entenem.

El foc d'Horta de Sant Joan passarà a la història, per ser el foc que més temps va trigar en extingir-se, sobretot quan va deixar de ser un foc forestal, per passar a ser un foc polític.

El Cos de Bombers de la Generalitat de Catalunya, s'ha menyspreat i ha estat tractat molt injustament les darreres setmanes. Des de la nostra perspectiva, com a bombers i com a historiadors, creiem que amb els anys, novament, la història posarà a tothom en el seu lloc i ens donarà una lliçó de què es va fer malament en l'incendi de la Terra Alta, però també de com de malament es va tractar les seves conseqüències per part de polítics, periodistes, i tornem a dir-ho, per part d'alguns bombers.

Som pessimistes però que això sigui a curt termini, ja que en aquest país no hi ha memòria històrica i menys en la classe política. Durant els anys 1994, 1998 i 2003, posant com a exemples més recents, trobem algun paral·lelisme amb el que va passar l'estiu passat a Horta de Sant Joan. Però enlloc d'anotar i rectificar els errors, aquests s'han repetit enguany i el que és pitjor, amb més virulència. Aquells que l'any 1994 es defensaven, ara acusen, i a l'inrevés. Aquells que l'any 1998, afirmaven, ara neguen, i a l'inrevés. Aquells que l'any 2003 deien blanc, ara diuen negre, i a l'inrevés. Aquells que abans deien cara, ara diuen creu, quan no s'han adonat que la moneda té només una sola cara: vivim en un país amb uns boscos que cremen constantment.

Com va dir el filòsof Josep Maria Terricabras, "per controlar bé el foc, també s'ha de controlar la crítica". Potser entre tots, ens caldria llegir més i estudiar més història per no repetir els mateixos errors en un futur. I sobretot tornar a consultar en el diccionari que volen dir paraules, com dignitat, intimitat i respecte.

EN EL RECORD

Jose Garrido Gámez era bomber de Barcelona, tenia 28 anys i estava destinat a la Parc de la Zona Franca. El 26 de febrer passat, a mitja tarda i durant la seva guàrdia, va actuar en el rescat d'un jove de 13 anys, que havia quedat atrapat en un forat en les instal·lacions d'una estació transformadora de mitja tensió a la Rambla de Guipúscoa de la ciutat de Barcelona.

En arribar els bombers van trobar el solar totalment tancat i van saltar al seu interior per rescatar el menor, però en intentar-ho dos dels bombers van resultar electrocutats abans de poder arribar a treure el nen del forat. Jose Garrido va patir una descarrega elèctrica que li van provocar greus ferides i cremades. Va morir al cap de poques hores a l'Hospital de la Vall d'Hebron.

Un segon bomber, el sergent Josep Gaspar Ruiz també va quedar ferit i va haver de ser hospitalitzat durant un dia.

Els bombers que van anar a rescatar el nen desconeixien que allà es trobava un estació elèctrica, pel que no van donar avís perquè es desconnectés el corrent.

El menor també va patir una electrocució i va ser hospitalitzat amb pronòstic molt greu.

Una vegada més, els bombers s'han caracteritzat pel seu coratge i la seva valentia, arriscant la seva pròpia vida per salvar la dels demés.

Novament son jornades tristes pels bombers, un dels seus membres ha mort en acte de servei i un altre ha quedat ferit. Des d'aquesta revista tot el nostre recolzament per a les seves famílies. Jose descansa en pau.

Que l'exemple dels qui amb esperit generós s'esforçaren i lluitaren pels altres, impregni els nostres cors.

EL PARC CENTRAL

Del 1932 fins el 2010 la caserna del Carrer Provença va ser el Parc Central dels Bombers de Barcelona. En aquest article es parla sobre la seva història arquitectònica i de reformes

❖ Ricard Cervantes

El 25 de febrer de 1925 van ser lliurades amb tota solemnitat les claus del Palau de la Indústria al Cos de Bombers de Barcelona. L'edifici, el més important de l'Exposició Universal de 1888, estava destinat a convertir-se en la nova caserna central. Encara que disposava d'un espai excepcional, el seu funcionament com a magatzem de material obsolet i inservible no justificava l'esforç en personal destinat a la seva custòdia i vigilància. Tanmateix, la utilització de l'edifici per altres seccions de l'Ajuntament, fins i tot d'altres entitats, fan demanar el mes de febrer de 1927, al Cap de bombers Emilio Gutiérrez, la pública subhasta del material allà dipositat per poder retirar el servei de vigilància que prestaven els bombers. Continuà així la indecisió de la Comissió Municipal Permanent, sobre la necessària caserna central, debatent la compra de terrenys específics o l'aprofitament d'algun de propietat municipal.

Finalment, el 7 de juliol de 1928 surt a subhasta la construcció de la caserna per la quantitat de 1.033.652,45 pts., adjudicant-se al "Fomento de Obras y Construcciones" per 924.500 pts.

El projecte, aprovat el 26 d'abril anterior, va ser realitzat per Emilio Gutiérrez, Director del cos, amb la col·laboració de l'oficina tècnica del mateix. Definitivament es va optar per uns terrenys municipals: l'illa situada entre els carrers Mallorca, Casanovas, Provença i Villarroel, començant així una altra discussió en la que, fins i tot, varen participar els diaris del moment ja que els terrenys havien de ser compartits amb un molt necessari mercat. Al Carrer Villarroel, cantonada amb Provença, existien unes edificacions de propietat privada, guanyant la disputa l'edificació més urgent, el mercat, que es va construir a la façana del carrer Mallorca des de Casanova a Villarroel, quedant la façana de Provença destinada a la caserna central de bombers. Es va aprovar

l'inici de la seva construcció mentre es duien a terme els tràmits de compra de les finques de propietat privada. Les obres comencen a bon ritme però aviat s'eternitzen, fins el punt que es va haver de prorrogar el termini de lliurament i modificar el contracte de construcció eliminant del projecte la part referent a la cantonada ocupada encara pels edificis privats.

Tampoc va estar mancada de circumstàncies estranyes l'entrega de l'obra definitiva, doncs es realitza un primer acte provisional el 16 de setembre i el definitiu el 8 d'octubre de 1932. Entre aquestes dues

dates es cedeixen les instal·lacions a la "Colectiva Obrera de Pintors" per tal de poder atendre la nova normativa i pintar els taxis de la ciutat de groc.

Encara que el nou parc es va lliurar el 8 d'octubre de 1932, ja feia gairebé un any que funcionava com a parc auxiliar amb una petita dotació de dos autobombes Delahaye, Bt-6 i Bt-7, i aprofitant la finalització de certes parts de l'edifici també comencen a funcionar les oficines i són habitades les vivendes del director i del subdirector. Així doncs la primera sortida es realitza el dia 2 de desembre del 1931, a les 06.20 hores, segons recullen els llibres del servei. No té gaire importància ja que es tracta d'un servei de xemeneia al carrer del Carril (avui Via Augusta) fins a on es desplaça el Bt-6 al comandament del capatàs de segona, Sr. Francisco Bosch, amb conductor i quatre bombers més i segons relata al seu informe *"el foc es va apagar pel seu propi natural sense necessitat de la nostra intervenció, practicant solament un reconeixement"*. Amb aquesta discreció i humilitat va començar a prestar servei el Central, lluny del que va ser la seva prova de foc: just un any després, el 25 de desembre de 1932 quan es cala foc als magatzems El Siglo, situats a les Rambles. Fou un gran incendi amb un fort rebombori mediàtic que va posar a prova tota l'infraestructura de Bombers de Barcelona en aquella època.

Posteriorment, a l'octubre de 1934, al disposar d'una part més del solar de la part del carrer Villarroel, s'amplia la zona destinada posteriorment a tallers amb la construcció de tres naus, amb un pressupost de 12.639,25 pts. autoritzant-se alhora al cap de la Agrupació de Vialitat l'entrega de 160 metres cúbics de pedra per fer els fonaments de l'obra, que va ser realitzada en la seva totalitat per personal del servei i s'instal·la un sortidor de benzina amb dos dipòsits de 2.500 litres. En les mateixes dates es du a terme el concurs d'ampliació de calefacció a sala d'útils, dormitoris i menjador, adjudicat a Indústries Centralitzades per 8.930 pts. També en aquesta ocasió les obres, en general, les farien els propis bombers. Aquesta va ser la tònica a partir d'aquest moment.

Ja tenim, doncs, el parc Central en funcionament, un flamant i ben dimensionat edifici que cobreix amb escreix les necessitats del Servei (tot i mancar-li una part del projecte inicial). El parc mòbil renovat recentment (recordem que l'any 1929 es va fer una gran adquisició de vehicles) i una plantilla ajustada a les necessitats i correctament remunerada, amb els últims ajustos salarials, van permetre

enfrontar els temps que venien –guerra i postguerra- amb certa "dignitat professional".

En aquesta travessia, evidentment, no es realitza cap ampliació ni reforma ni, per descomptat, la finalització del parc per la banda del Carrer Villarroel, encara que els terrenys ja eren de propietat municipal. Únicament la instal·lació de la nova centraleta de telèfons amb 10 noves línies, el 8 de març de 1954, trenca aquesta tònica. No és fins als anys 60 que, donada ja la maduresa de l'edifici, es fan necessàries certes reformes per fer el treball dels bombers més còmode i adequar les instal·lacions als nous temps. La revista Alarma és una molt bona font que ens explica la marxa d'aquests treballs, sempre realitzats pels propis bombers. Així doncs podem veure que el juliol de 1960, aprofitant el "Festival Anual" s'inaugura la nova cuina: *"Cuenta con una magnífica cocina central con termosifón de agua caliente, cinco fogones a gas, una magnífica fregadera de acero inoxidable, un pequeño depósito para el carbón, otro para la leña"* i acaba dient: *"una magnífica cocina de la que todos nos sentimos orgullosos"*.

Dos anys després, el 10 d'agost de 1962, s'inaugura el nou bar del menjador (cantina) i segons es recull a la mateixa revista -amb una magnífica instal·lació frigorífica i un mostrador i

prestatgeries de línies modernes -. El mateix any s'inauguren les oficines de l'Agrupació Cultural Esportiva, al fons de la sala d'útils, i la biblioteca, ocupant l'espai que va deixar lliure *"la oficina de recaudación de arbitrios"* que feia més de vint anys ocupava part de les oficines del Servei. El 24 de desembre del mateix any, gairebé amb nocturnitat, a les 20 hores, s'inaugura oficialment el nou menjador amb la presència de l'Alcalde José Mª de Porcioles acompanyat de don Pedro Calpe i altres càrrecs institucionals. La descripció d'aquesta remodelació a la revista Alarma no recull amb la rellevància merescuda la gran feina que van fer els paletes del servei al terra d'aquest menjador que, fet a base de retalls de marbres de diferents tipus i molt bon gust, aconseguia que qualsevol visita quedés enlluernada pel resultat obtingut. De totes maneres, la frase final de dita descripció de les noves instal·lacions deixa clar l'orgull dels bombers per l'obra realitzada: *"Todo ello da a nuestra cantina un aire elegante y acogedor del que nos sentimos satisfechos todos los bomberos"*.

Definitivament, el 29 de novembre de 1963, amb un pressupost de 15.000.000 pts. i a càrrec del Patronat Municipal de Vivenda, es posa la primera pedra de la construcció que es faria al solar de la "part inacabada del parc central", com solia dir el Sr. Sabadell al seu llibre "Memorial del Cuerpo de Bomberos de Barcelona 1379-1939". Evidentment el projecte original es va desestimar per dissenyar un nou edifici de planta baixa més set, destinat a vivendes, més acord amb l'especulació de l'època, amb l'aprofitament pel parc de les plantes baixa i primera. A la planta baixa s'amplien els tallers i es fa un gran magatzem i la primera és utilitzada com oficines que no s'inauguren fins a deu anys després, el 8 de gener de 1973. Aquesta planta queda connectada a l'antic edifici per las escales del

nou accés a la cantonada Villarroel- Provença amb sortides al pati i planta de descans (dormitoris, menjador, cuina, etc), aconseguint que, tot i no formar part de l'edifici del parc, a la pràctica, resultés com una unitat arquitectònica. L'última gran obra al parc central va ser la construcció del poliesportiu, una necessitat del servei per poder mantenir la forma física del personal a l'hora que satisfieia la vella petició de l'Agrupació Cultural i Esportiva, per les seves necessitats d'un pavelló cobert on poder disputar les competicions de l'equip de voleibol, varies vegades campió d'Espanya i que en aquells dies lluitava en primera divisió. L'ampliació d'una planta sobre la de descans, sense cap respecte amb les línies arquitectòniques de la resta de l'edifici, es va construir directament sobre el terrat del parc, aprofitant l'escala principal pel seu accés i disposava d'un camp reglamentari de voleibol, un frontó, un gimnàs i una zona de serveis i vestuaris a l'entrada. Va ser inaugurada el dia 24 de setembre de 1975, amb una gran festa i competicions esportives de tots els equips.

Després d'aquesta ultima revifalla d'un edifici cada vegada més antic, a la dècada dels 80 encara es continua adequant el parc a les noves necessitats. Es trasllada la Centraleta transformant-la en Centre de Comunicacions i deixant l'anterior espai per a oficina de l'oficial de parc. Al buidar-se la vivenda del director es transforma aquesta en oficines i dues aules de formació. L'any 1983, es trasllada la biblioteca a la planta superior, una zona a la part del carrer Casanova amb finestra al pati, davant d'on, segons els més veterans, estava l'anomenada "plaça de cu-cut" lloc entre armaris on es reunien els bombers informalment i es xerrava amb bon humor. En aquest lloc, diuen, es va gestar l'Agrupació Cultural i Esportiva. A aquest espai que anteriorment ocupava la biblioteca, es

trasllada el Laboratori del Foc des del parc del Poble Sec.

Durant la primera dècada dels dos mil l'edifici deixa notar la seva decadència. Cada vegada més el manteniment és imprescindible, les instal·lacions es fan insuficients i els rumors comencen a córrer. L'Hospital Clínic necessita créixer i totes les mirades es posen al parc. En aquest temps es tanca el Laboratori del Foc l'any 2000 i el 2006 deixa de funcionar el Centre de Comunicacions amb la entrada en funcionament, al carrer Lleida, del nou Centre de Gestió d'Emergències. El 2009, atenent una reestructuració de l'Àrea de Prevenció, Seguretat i Mobilitat, també marxen els serveis d'Administració, el de Personal i el de Formació. El 25 de gener de 2010 a les vuit del matí (tocant el "pito", com abans) l'oficial del torn entrant convoca al personal per passar llista,

deu minuts després tota la dotació de vehicles del parc Central, sota un lleuger plugim i entre dues llums, abandonen les instal·lacions per no tornar a prestar servei mai més en ell. Fent sonar les sirenes, els bombers reten un petit però sentit homenatge al parc que els ha acollit gairebé 80 anys, sense cap retret, restant en un silenci que no ha viscut mai. Fins aquí aquestes notes per a la història del parc Central de Bombers de Barcelona, notes que deixen veure la importància que ha tingut aquest edifici per al servei però també per als seus

components, els bombers. Per aquest parc han passat centenars de persones i en ell s'han celebrat multitud d'esdeveniments. Ha estat la segona casa de molta gent durant molt de temps, ha contemplat com han passat fred i calor, han gaudit i han patit, han plorat i han rigut però per sobre de tot ha estat un exemple fidel de servei, de servei als seus ocupants i de servei a la ciutat, des del seu naixement, esgarrat, fins el seu final, sense aixecar cap interès d'uns ni d'altres. Amb una humilitat desmesurada que el fa caure definitivament, com sempre, al servei de la ciutat.

* Ricard Cervantes és bomber de Barcelona.

Fotografies: Arxiu Bombers de Barcelona i Ricard Cervantes.

HORTA DE SANT JOAN

Reflexió en veu alta sobre l'incendi d'Horta de Sant Joan i el paper dels bombers al Parlament de Catalunya

❖ **José Luis Martínez Garrido**

Després d'aquest incendi, el Cos de Bombers de la Generalitat ja no tornarà a ser el que era. No només hem perdut cinc companys, hem perdut també el nostre ritme de treball i la capacitat d'anàlisi interna de la nostra activitat, que amb defectes o sense ens ha servit per establir-nos on som i també on ens han establert els que han decidit treure a la llum una forma de treballar no escrita en manuals sobre una activitat que fins fa pocs anys no tenia textos on aprendre.

Dic hem, i dic ens, perquè tot i estar jubilat he vist desfilar a molts dels meus companys, alumnes en un altre temps, en una passarel·la per a la qual no estaven preparats. Els he vist defensar-se, perquè? Els he vist plorar (tots els bombers hem plorat moltes vegades) els he vist explicar la complexitat del seu treball en un lloc on ningú havia anat a aprendre a ser bomber, i on alguns esperaven contradiccions, acusacions o sortides de to provocades per la tensió a que estaven sotmesos.

No és el Parlament el lloc on els bombers han d'explicar-se. Aquest és teatre per a altres artistes, però aquesta vegada els artistes amb el seu poder han decidit obligar els bombers a ocupar el seu lloc i així l'obra no sol sortir bé.

Entenc el tràmit judicial. Pel que sembla hi ha causants del foc i sobretot, cinc companys nostres que han mort i un altre que pateix greus conseqüències, però els bombers, els veritables actors en aquesta obra, van fer la seva feina com sempre, intentant minimitzar els danys, situant els mitjans segons les informacions de cada moment (sempre canviant en un foc forestal) i sobretot atenent a la seguretat dels que estaven al seu costat.

Un bomber sap des del principi de la seva formació que el seu èxit depèn sempre del seu treball en equip i de la sintonia de la seva activitat amb el conjunt dels participants en l'operació. Aquests dies veient els meus companys donar explicacions en aquest teatre, veient com deixaven al descobert part de la seva ànima i com en molts casos el record els tenallava la gola, no podia menys que pensar en la manca d'alguna assignatura en el seu període de formació. Els polítics diuen, es desdiuen, es recolzen en la seva disciplina de grup i en sortir de l'hemicicle o de la

sala de sessions, es prendran un cafè, perquè el seu treball estava en aquell lloc i ho han complert, assetjant al contrari, alguns exposant les seves tesi o altres passant desapercebuts, però aquests bombers no estaven formats per a això. Allà no havien de complir.

El D0, tan esperat a la Comissió i tots els D0 de cada Regió d'Emergència i de tots els dies de l'any, estan formats per donar resposta a tot tipus de sinistres, no només forestals, que són els que habitualment surten a la llum. Els sinistres mai són iguals, mai es repeteixen, cal recórrer als teus coneixements de la teva formació com a bomber, amb la teva experiència i de la teva capacitat de servei. No hi ha ningú més entregat en un sinistre d'importància que el D0 de torn, rebent informació, adaptant els mitjans a l'evolució del sinistre i atenent a la situació dels seus homes sobre el terreny. Els seus homes són molt importants. Són els que l'ajuden a solucionar el problema del ciutadà que els necessita.

En aquest teatre estaven altres actors, també de vital importància, Graf 0, creador de les unitats Graf i del seu sistema de treball, el responsable del CCA sobre el terreny, el responsable dels mitjans aeris H0, que ordena la retirada d'aquests davant el perill de volar i els torna a posar en marxa quan perilla la vida dels bombers, el Cap d'Operacions cessat un temps després igual que el H0 i el subdirector d'aquell moment així com el subdirector actual i molts altres que han après a desgrat a exposar el seu paper en una comissió política.

Què sortirà de tot això? Un cessament? Una dimissió? La constatació que calen unes o altres mitjans? No ho sé i no serà molt més. Les famílies ploraran durant un temps els seus éssers estimats, però jo els asseguro que Carles, el denostat D0 ha plorat molt i seguirà algun temps sense dormir, pensant en què va fer en aquest sinistre que no hagués fet en tants altres de la seva ja dilatada carrera com a bomber.

Març del 2010

* José Luis Martínez Garrido va ser primer cap de l'Escola de Bombers de Catalunya i actualment és Sots inspector jubilat del Cos de Bombers de la Generalitat de Catalunya.

25 ANYS DE BOMBERS VOLUNTARIS A ORGANYÀ

L'1984 la Generalitat de Catalunya va expedir els nomenaments oficials dels cinc primers bombers voluntaris d'Organyà

❖ **Josep M. Roig i Traveset**

L'any 1918 es va fundar la "Sociedad de Seguros contra incendios de Orgañá", que més tard també seria coneguda com la "Mutualitat contra incendis d'Organyà". En sabem ben poca cosa, però tenim documentada la compra d'un extintor l'any 1923,

marca Minimax, el qual està exposat al parc de bombers actual.

Tot i això quan hi havia un foc en una casa, era, paller etc. les coses es feien com s'havien fet tota la vida: tocaven les campanes amb el seu so característic i la gent sortia corrent de casa seva amb una galleda, un bugader, una escala o qualsevol estri que pogués servir per apagar el foc. Tothom es posava mans a la feina fins que el foc era apagat.

Així va ser en el foc al paller de Cal Rafeló el 20 de setembre de 1968. Es van fer dues cadenes humanes, una pujava les galledes plenes d'aigua des de la secla i l'altra les baixava buides i així anar fent fins que van arribar els bombers de la Seu d'Urgell. Era el quart incendi en poc temps, en tres dels quals van haver de baixar els bombers de la Seu, tardant més d'una hora quan les destrosses ja eren importants.

Al cap de pocs dies diversos joves del poble es van oferir a prestar un servei contra incendis de manera voluntària i gratuïta. L'Ajuntament, encapçalat pel Joan Argerich, va agafar consciència i el dia 28 de setembre va aprovar la compra d'una moto-bomba. El "parc" era situat a la presó de l'Ajuntament; allà s'hi guardava la moto-bomba, les mànegues, les llances, els cascos, etc. Van ser uns anys en què ben bé s'anava amb una sabata i una espadenya, els mitjans eren molt escassos i la moto-bomba fallava molt sovint, com en el foc de la Borda, un dels més recordats.

El 1977 l'Ajuntament va demanar a la mútua de la fàbrica Taurus, Mapfre, la cessió d'una

ambulància tal com havia fet a Oliana. Al cap de poc temps van cedir un Simca 1200 familiar. El 1978 la Diputació va comprar un BRL Land Rover i el va passar a l'Ajuntament.

El conveni de col·laboració entre l'Ajuntament i la Generalitat es va signar el 31 de desembre de 1982. Els bombers d'Organyà passaven a dependre de la Generalitat. Però no va ser fins el 1984 que van arribar els nomenaments oficials dels cinc primers bombers després d'haver passat les corresponents proves físiques i mèdiques.

L'ambulància Simca 1200 familiar

La bomba rural lleugera Land Rover

L'Ekipci L-234

El parc era situat a l'Escola Vella on hi havia un garatge per l'ambulància i el BRL. El 1987 es va comprar un Pegaso Egipci i es va aprofitar per fer obres al parc, es va tirar un envà i es fa fer una sala de control.

Joan Espluga

El 13 de juliol de 1988 es va declarar un incendi en un paller a Adrall, en les feines per apagar-lo li va caure una biga a sobre al nostre cap de parc, Joan Espluga, que va morir a l'hospital de la Seu. Tenia 38 anys, estava casat i tenia un nen de sis anys. Va ser un cop molt dur, els companys no van tenir ànims de continuar i l'activitat del parc es va aturar. Per si amb aquesta desgràcia no n'hi hagués hagut prou, al cap d'un any moria d'accident de trànsit el Jordi Obiols. Tenia 23 anys.

Per tal de recuperar els bombers, l'alcalde Antoni Vila va parlar amb el cap de Brigada i el cap de Zona, aquest va convèncer a Joan Guàrdia, un jove que treballava a l'Ajuntament, que es fes bomber voluntari i s'ocupés personalment de portar el parc i del servei d'ambulància. Dels bombers que hi havia només un va continuar i es van iniciar els contactes per trobar-ne de nous. Així entre 1989 i 1991 van rebre el nomenament fins a dotze bombers més. Es van comprar walki-talkis passant a estar localitzables les 24 hores del dia, augmentant la rapidesa i eficàcia en les sortides. El parc tornava a estar en ple funcionament, es va donar molta importància a les pràctiques i es va instaurar un sistema de

guàrdies durant els caps de setmana. El 1992 l'Ajuntament va comprar una ambulància Peugeot que va estar funcionant fins l'any 2009. El 1993 se'ns va entregar un tot terreny Land Rover de segona mà que va ser substituït per un de nou el 1996. El 2003 el Pagaso egipci va ser donat de baixa degut a la falta de seguretat i va ser canviat per un camió Iveco. Entre 1994 i 1998 van passar pel parc vuit bombers, alguns encara hi són i d'altres hi van estar un pocs anys. El 1997 va ser estrenat un nou parc de bombers, molt més gran i funcional, situat al carrer que al cap d'uns anys seria batejat com a carrer Bomber Joan Espluga. Entre 2001 i 2008 van entrar nou bombers més, al mateix temps d'altres van anar plegant, garantint així el relleu generacional. El 2009 es va celebrar el 25è aniversari amb una colla d'actes que van tenir una molt bona acceptació. Actualment la plantilla dels bombers d'Organyà és de 26 bombers i els vehicles son una Bomba Rural Pesada (3.23.30) i un vehicle de personal i càrrega (3.23.90)

L'actual vehicle Bomba Rural Pesada

La plantilla actual

L'Egipci L-234 estacionat en l'antic Parc de Bombers

guàrdies durant els caps de setmana.

El 1992 l'Ajuntament va comprar una ambulància Peugeot que va estar funcionant fins l'any 2009. El 1993 se'ns va entregar un tot terreny Land Rover de segona mà que va ser substituït per un de nou el 1996. El 2003 el Pagaso egipci va ser donat de baixa degut a la falta de seguretat i va ser canviat per un camió Iveco.

Entre 1994 i 1998 van passar pel parc vuit bombers, alguns encara hi són i d'altres hi van estar un pocs anys. El 1997 va ser estrenat un nou parc de bombers, molt més gran i funcional, situat al carrer que al cap d'uns anys seria batejat com a carrer Bomber Joan Espluga.

Entre 2001 i 2008 van entrar nou bombers més, al mateix temps d'altres van anar plegant, garantint així el relleu generacional. El 2009 es va celebrar el 25è aniversari amb una colla d'actes que van tenir una molt bona acceptació. Actualment la plantilla dels bombers d'Organyà és de 26 bombers i els vehicles son una Bomba Rural Pesada (3.23.30) i un vehicle de personal i càrrega (3.23.90)

* Josep M. Roig Traveset és bomber voluntari del Parc d'Organyà

Fotografies: Arxiu Bombers d'Organyà

CAMIÓ AUTO GRÚA D'EMERGÈNCIES DELS BOMBERS DE BARCELONA, MAGIRUS DEUTZ RKW-10

A principis dels anys 60, els Bombers de Barcelona rebien una eina capdavantera per l'assistència a les emergències de tot tipus, donant servei per més de trenta anys sense interrupció.

❖ **Manel Biete i Ballester**

1 – INFORMACIÓ TÈCNICA

Constructor: Magirus Deutz
Brandschutz-Technik Klöckner-
Humboldt-Deutz AG, Werk Ulm,
República Federal Alemanya.

Any de Construcció: 1.959

Matrícula i any: B-210159 del 1960

Característiques del xassís i motor:

Magirus S-7500 A Júpiter (Allrad –
tracció total). Caixa de canvis amb 6
marxes i 1 marxa enrere. Motor Deutz,
refrigerat per aire, Dièsel, 8 cilindres en
V, 10644 cm³, consum gas-oli de 22 litres/100
Km i 0,5 litres d'oli. Potència de 170 CV. Pes
total de 14,6 tones.

Altres característiques: Llarg: 7,95m. Ample:
2,48m. Alçada: 2,85m. Capacitat eix darrera: 10
tones. Capacitat eix davanter: 5 Tones.

*Elements específics per salvament, rescat i
altres:* Incorporava un generador elèctric de 22
kwa de rendiment a 220/380 Volts 50 Hz que
estava situat sota els seients de la Zona fila de
la cabina, estant el dipòsit de 120 litres de
combustible, sota el seient del costat del
conductor.

La grua principal tenia una capacitat de carga
posterior fins a 10 tones a 65°, amb una volada
de 2,5 a 4 metres a nivell del terra, 5 tones a 0°,
i lateralment la capacitat arribava a 5 tones a
65° i 2,5 tones a 0°. El torn d'arrossegament
posterior tenia una capacitat de 6 tones.

A més, un gran projector d'il·luminació amb un
trespeus de base, tota classe d'eines per picar,
remoure i serrar materials, una radial, tota
classe de cables de tracció, cables elèctrics, i
fins i tot una llitera per transportar accidentats,
eren part del equipament que estava disponible
al vehicle.

2 – CARROSSERIA I VARIACIONS

La Magirus va construir des del 1957 fins el
1960 només 8 unitats del model RKW-10,
encarregades pels bombers de Belgrad (antiga
Iugoslàvia) 1957; Basilea (Suïssa) 1957;
Helsinki (Finlàndia) 1958; Wanne-Eickel
(Alemanya) 1958; Barcelona 1959; Villach
(Àustria) 1959; Aachen (Alemanya) 1960;
Bamberg (Alemanya) 1960.

En les dues primeres unitats, Belgrad i Basilea,
la carrosseria va ser construïda en forma
"omnibusform" o tipus autocar. A partir de la
tercera unitat, Helsinki, fins la darrera, ja es
varen construir amb la forma tradicional, es a dir,
la cabina resta ben diferenciada de la part dels
armaris. De fet, el model RKW-10 és la millora
del model precedent RKW-7 que, amb un

En aquesta imatge hi ha un canvi significatiu respecte a la imatge de
dalt els fars del vehicle ja no son rodons, sinó que son bifars quadrats

Segon servei

Va ser el dia 30 d'abril de 1960, pel salvament d'un obrer en una rasa al carrer de Lepant en front del núm. 145, a la via pública, a les 15:50 hores a l'esdevenir un despreniment de terres causat per el mal afermament. El tren d'auxili va estar format per el Bt-18, el Bt-10, la Moto nº 1 i el vehicle, ja denominat en aquesta ocasió A.E.-1, en el que novament hi va anar el sergent Durán, com a cap de taller i possiblement com a coneixedor a fons del maneig d'aquest vehicle.

Darrer servei en els arxius

Tot i que es coneix que va estar actiu més temps, el darrer servei que consta en els arxius municipals va esdevenir el 31 de Desembre de 1989, en una prosaica intervenció retirant una

fanal d'enllumenat públic, a les 01:37 hores a la Avinguda de les Drassanes – Portal de la Pau. Posteriorment, segons sembla, el ja denominat G-1, va ser cedit als Bombers de la Generalitat de Catalunya, a la Regió de Lleida, no fent cap servei més. L'autor desconeix la ubicació actual del vehicle i el seu estat.

* Manel Bieta i Ballester és Tècnic en Transport Sanitari – Conductor.

En aquest article hi ha col·laborat Javier Bocanegra, Antonio Zapater i Joan Rosell.

Fotografies: Arxiu Magirus Deutz, arxius personals de Antonio Zapater, Javier Bocanegra, Joan Rosell i Manel Bieta. Revista Alarma.

Sobre aquestes línies, dues imatges del MAGIRUS DEUTZ RKW-10 en dos sinistres. Més amunt i en imatge més gran, una de les darreres fotografies del vehicle, ja fora de servei i en mal estat de conservació.

EXPOSICIÓ REGIÓ D'EMERGÈNCIES DE GIRONA

Ressenya de l'exposició que es va fer el 19 de març a Girona en motiu de la diada de Sant Joan de Déu.

❖ Àngel Salazar i Garcia

Aprofitant l'entrega de medalles d'honor i de temps de treball als bombers a la Festa Patronal de Bombers 2010, em van encarregar des de la Regió de preparar aquesta exposició a la qual vaig dedicar l'esforç i el temps que es mereix i també de fer les fotografies de la Festa Patronal.

Aquesta mostra va reunir una gran quantitat d'objectes de caire "bomberil" i es va poder gaudir el divendres 19 de març entre les 12 del migdia i les 3 de la tarda a l'Auditori de Girona de la Devesa.

Allà es va poder trobar bombes manuals de principis de segle passat, tots els uniformes antics i actuals, gran representació de cascos antics des de 1855 en endavant, tan dels nostre país com d'internacionals, estris diversos utilitzats per a l'extinció, premescladors, ràcords, llances, mànegues, extintors antics, una escala de fusta molt antiga, material d'extinció i salvament, vehicles en miniatures, emissores i walkies fets servir pels bombers des de que la Generalitat va assumir les funcions, publicacions, reglaments originals de 1868 i 1921 de la creació de la "Compañia Municipal de Bomberos-Pontoneros de la Inmortal Gerona", etc.

En definitiva, un total de més de 300 objectes vinguts de col·leccionistes particulars i de material antic de diversos parcs de les comarques de Girona.

A més, també hi havia quadres, làmines i més de 250 imatges fotogràfiques que representen el col·lectiu de bombers de la Regió d'Emergències de Girona a la seva vida quotidiana. Per aquesta mostra

Arxiu d'imatges Regió d'Emergències de Girona

Arxiu d'imatges Regió d'Emergències de Girona

Arxiu d'imatges Regió d'Emergències de Girona

L'APAGAFocs

em vaig centrar més a la vida del parc, companys, pràctiques, celebracions, convivència, etc, que les imatges de serveis.

Tot aquest projecte d'exposició va començar amb una fotografia de bombers de Girona que em va arribar fa un any bastant malmesa i gràcies a la informàtica vaig recuperar. D'aquesta m'han vingut moltes més fetes dels companys uns vius i altres que ja no hi són que m'ha fet veure la importància de desar el record en un lloc el qual podem recuperar tots sempre, no d'una forma anònima ni muda i que no ens digui res, sinó mostrant a tothom com són els herois, tots vosaltres i els que no tenim amb nosaltres amb noms, cognoms, dates i fets.

Aquest és un projecte de recerca que agafo com una carrera de llarg fons però que cada vegada i amb més il·lusió dedico més temps, sempre compaginant-ho amb la meua vida laboral i familiar.

*Àngel Salazar i Garcia és Tècnic Operador de Sala de Control Regió d'Emergències de Girona.

Fotografies: Arxiu d'imatges Regió d'Emergències de Girona.

Arxiu d'imatges Regió d'Emergències de Girona

Arxiu d'imatges Regió d'Emergències de Girona

Arxiu d'imatges Regió d'Emergències de Girona

Dalt: Presentació del nou Avia model 3500 dels bombers de Figueres, l'any 1974.

Baix: Bombers de Figueres en un incendi de paller l'any 1975

PRESENCIA CATALANA AL CERN (1)

Des de l'any 1988, les instal·lacions del Consell Europeu per a la Recerca Nuclear, situades a Ginebra, comptem amb presència de bombers catalans. Aquesta és la primera part d'aquest article, on s'explica que és el CERN.

❖ Carles de Pablos i Mombiola

El CERN, instal·lació tecnològica situada a Meyrin, municipalitat molt propera a Ginebra (Suïssa), depèn de la Organització Europea de Recerca Nuclear, i és un gran laboratori de recerca sobre la Física Elemental (física de les partícules), on una gran quantitat de científics provinents de tot el món, elaboren les seves teories treballant en les seves instal·lacions, construïdes i mantingudes per una gran quantitat d'enginyers i empreses de primer nivell internacional.

El CERN és una organització internacional, formada per un grup d'estats europeus que tenen status de missió diplomàtica, i els seus funcionaris també tenen aquest status.

És evident que per fer funcionar aquesta gran màquina fan falta molts serveis col·laterals, i entre aquests, un servei d'extinció d'incendis, de salvaments i de assistència i trasllat d'ambulància urgent.

Aquesta és la justificació de la existència del "Service Secours et Feu" o "Fire Brigade", el Servei de Bombers professionals del CERN.

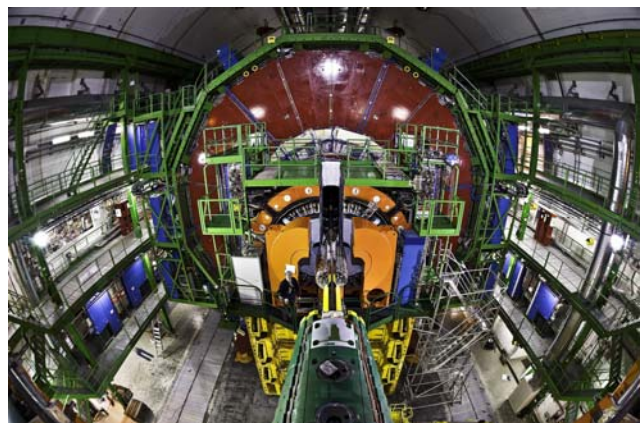
HISTÒRIA

Un cop acabada la Segona Guerra Mundial, Europa estava afeblida i empobrida després d'anys de guerres. Els científics europeus buscaven noves vies per reprendre les seves activitats, i els polítics buscaven idees a través de les quals, amb esforços cooperatius comuns, poguessin culminar amb una manifestació

tangible de la unitat europea. Una d'aquestes propostes reeixides va ser la Organització Europea de la Recerca Nuclear, signant-se la Convenció a París el 1 de Juliol de 1953 per dotze països europeus, definits com a "Estats membres", i que varen ser: Alemanya Federal, Bèlgica, Dinamarca, França, Grècia, Itàlia, Noruega, Holanda, Gran Bretanya, Suècia, Suïssa i Iugoslàvia. El 1959 s'hi va afegir Àustria, però el 1961 es va retirar Iugoslàvia. Espanya va entrar el 1983 i Portugal el 1985. A partir de 1991 s'han anat afegint Finlàndia, República Txeca, Eslovàquia, Bulgària, Polònia i Hongria, el que fa que avui en dia en siguin 20 els Estats membres de ple dret.

Hi ha també una trentena de països i organitzacions que utilitzen habitualment les instal·lacions del CERN per efectuar experiments a través de les seves universitats i Centres nacionals propis. La qüestió de l'emplaçament del futur laboratori es va resoldre amb la empenta donada per la delegació suïssa, i es va escollir el municipi de Meyrin, molt a prop de Ginebra i la frontera francesa.

El CERN conforma avui una comunitat de més de 6.000 persones: físics, enginyers, originaris dels estats membres i d'altres, químics, delineants, electricistes, topògrafs, administratius, comptables, metges, bombers, especialistes en multitud de professions, on la unió i les activitats interdependents il·lustren la afirmació de que la recerca científica es avui una qüestió de tots.

ORGANITZACIÓ

El CERN és dirigit, per un Director General, que, en l'actualitat és l'alemany Rolf-Dieter Heuer. Pel control superior del funcionament de la organització, hi han establerts tres sectors, que són: Administració i Infraestructures, Recerca i informàtica Científica i Acceleradors i Tecnòloga. Aquests sectors i els departaments dels que depenen, estan dirigits per científics, majoritàriament del domini de la Física Teòrica de gran prestigi internacional.

UNA MICA DE FÍSICA D'ALTES ENERGIES

Per veure els objectes cada vegada més petits, ens fan falta microscopis cada vegada més potents. La potència d'un microscopi depèn de la longitud d'ona dels raigs que utilitza: quan més curta és la longitud d'ona, més fins són els detalls observats.

Per reduir la longitud d'ona es necessita més energia, que es subministra als electrons que formen raigs lluminosos que permeten veure més "lluny". D'aquesta manera, el microscopi electrònic, ha millorat els microscòpics òptics, desvetllant la estructura de les molècules fins a la milionèsima de mil·límetre.

Els àtoms tenen una dimensió inferior i per observar el seu nucli, format per protons i neutrons, fan falta longituds d'ona més curtes, per tant energies molt més elevades, i és aquí on els acceleradors de partícules i el CERN han entrat en joc.

BENEFICIS TECNOLÒGICS

El objectiu del CERN no és el de produir objectes de utilitat pràctica. Sense buscar-ho expressament, i en els treballs de millora constant del equip, els enginyers, i els tècnics imaginem, sempre amb col·laboració estreta amb la indústria europea, perfeccionaments en els camps més variats, ja sigui l'electromagnetisme, la criogènia, tècniques del buit, hidràulica, mecànica de precisió, geodèsia o bé l'electrònica.

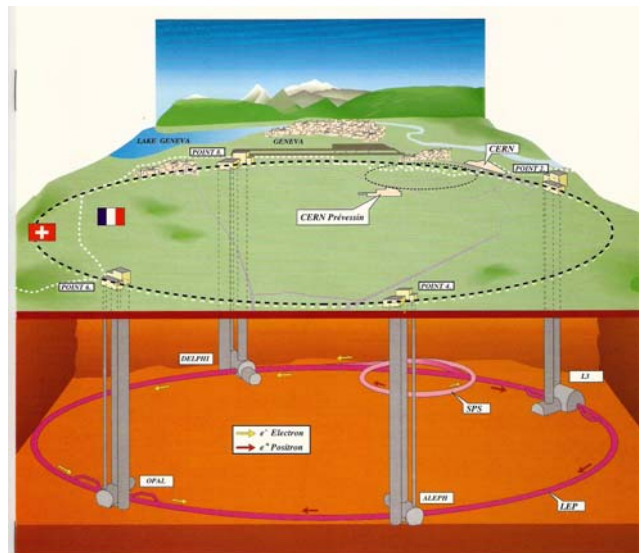
El cas més mediàtic és la invenció del WorldWideWeb (www) per internet. Efectivament, va ser un científic del CERN, Tim Berners-Lee, que l'any 1989 va aconseguir que dos ordinadors situats a molta distància aconseguissin comunicar entre ells. Evidentment la idea era en el principi la comunicació entre científics dels resultats d'experiments, per millorar la eficiència dels treballs, donat que col·laboren habitualment en els mateixos de l'ordre de 60 països i uns 8.000 científics.

INSTAL·LACIONS DEL LABORATORI

El laboratori està situat en uns terrenys a cavall entre la frontera franco-suïssa, al costat de la ciutat de Ginebra, i el departament francès de l'Ain. Aproximadament en total disposa d'unes 600 hectàrees de terrenys, els quals ocupen 150 a Suïssa i 450 a França.

Es poden distingir dos enclavaments, separats entre ells uns 2 Km., el denominat Site Meyrin (el lloc on van començar les activitats, el principal on hi han tots els serveis centrals i instal·lacions estratègiques, majoritari en terreny suïss), i el Site Prévessin tot ell en territori francès i dedicat a magatzems i instal·lacions bàsicament lligades al Projecte LHC.

Com a dades significatives podem destacar que hi han 574 edificis i 14.214 locals en superfície, el que dona uns 379.000m² construïts, 750 espais verds, i 25 Km de carrers.

Pel que fa a instal·lacions tècniques són: Sincrotró de protons (PS), que es tracta d'un anell de 200m. de diàmetre equipat de 100 imans, el qual permet accelerar els protons; el Super-sincrotró de protons (SPS), on els experiments que realitza es fan a partir de rebre protons procedents del PS i on també s'acceleren els feixos d'electrons i de positons; el LEP (Large electron positron), que era el colisionador de partícules més gran del món, substituït pel LHC (Large hadron Collider), el colisionador d'hadrons. Les instal·lacions tècniques de l'accelerador estan situades en un túnel en forma d'anell de 27Km. de longitud i de 3,8m de secció, obert a una profunditat variable de 50 a 170m. El LHC té sis àrees d'experimentació, que ara es denominen respectivament ALICE, LHCb, ATLAS i CMS, les més grans, TOTEM i LHCf. Com a curiositat, el 19 de Març del 2010, dues partícules van arribar

a energies de 3,5 TeV (electrovolt), record absolut mai assolit fins ara. El límit esperat amb aquest maquinari és de 7 TeV. L'electrovolt és una unitat d'energia equivalent a l'energia cinètica que adquireix un electró al ser accelerat per una diferència de potencial en el buit de 1 volt.

EL COS PROFESSIONAL DE BOMBERS/AMBULANCIERS DEL CERN

Tot i que els objectius marcats als Bombers del CERN coincideixen amb el que han de ser els objectius d'un servei de bombers d'empresa, és a dir, la protecció davant dels sinistres que es puguin produir derivats dels riscos específics, de les persones i els béns de la pròpia organització en el seu territori, veurem les particularitats del "Service du Feu/Fire Brigade", pel que fa a història, professionalitat; dependència jeràrquica; protecció social; premi anual; àmbit d'actuació; riscos principals; efectius; materials; activitats del servei; horari; central d'alarmes i finalment explicarem la presència de bombers catalans i espanyols.

1- Història

El servei es va implantar a finals dels anys 50, quan a la regió no hi havia una cobertura suficient de bombers "institucionals", més remarcada en el costat francès.

Això va comportar que el servei també donés resposta a sinistres produïts fora del seu àmbit, per ser una resposta més ràpida que la dels petits cossos de Bombers Voluntaris existents, sobre tot en la banda francesa. Aquesta col·laboració ha anat minvant en el temps, degut a la progressiva potenciació dels serveis institucionals dels territoris veïns.

En els principis del servei, i fins ben entrats els anys 80, els membres del Cos eren exclusivament de procedència de Cossos de Bombers francesos.

Aleshores, es va iniciar una nova política de contractació, consistent en internacionalitzar-lo

amb la incorporació de bombers procedents dels Estats Membres, amb contractes de tres anys del tipus de "Serveis Especials" (Manteniment de la plaça d'origen del bomber), que, a posteriori, en funció dels interessos tant de la Organització, com del bomber, es podien renovar, i inclús, convertir-los en contractes indefinits (Funcionaris).

Aquesta nova política va ajudar a enriquir el Cos, rejuvenir-lo i adaptar-lo a les necessitats i pressupostos de tots aquests anys, tenint en compte que, fins l'actualitat es continua amb aquest sistema, tenint o havent tingut bombers de molt distinta procedència: holandesos, finlandesos, italians, búlgars, polonesos, anglesos, catalans, etc.

Aquesta època va ser la més ben dotada econòmicament de la seva història, arribant a una dotació de 90 bombers professionals, pressupostos amplis per dotar als bombers de totes les millores tecnològiques al seu abast, formació tant a l'interior com a l'exterior del servei i l'estranger, etc.

(continuarà...)

Dalt: una imatge actual dels vehicles de Bombers del CERN
Baix: La dotació dels vehicles de Bombers del CERN fa 20 anys

* Carles de Pablos i Mombiola és Arquitecte Tècnic i Master en Tècnic de Planificació i Gestió de la Emergència. Sots-Inspector de Bombers de la Generalitat de Catalunya. Cap de Guàrdia i Cap de la Unitat de Prevenció d'Incendis de la Regió d'Emergències Centre.

HA ESTAT NOTÍCIA...

➤ Els Bombers de la Generalitat van atendre, l'any 2009, un total de 84.204 serveis

Les dades més rellevants del balanç de les intervencions que els Bombers de la Generalitat van fer al llarg de l'any 2009, i fetes públiques a finals de febrer, són que les sortides per sufocar focs forestals es van doblar, respecte l'exercici de 2008. També hi va haver més focs de vegetació urbana (un 77,8% més) i incendis agrícoles (+39,3%). Hi va haver una quarta part més de rescats de muntanya, especialment entre els mesos de maig i octubre. L'Àrea Metropolitana de Barcelona és on més sortides es van fer; el Baix Llobregat i el Vallès Occidental encapçalen el rànquing. Gener, pels milers de sortides generades per l'episodi de vent, i juliol, amb els incendis i les rutes preventives, els mesos de major activitat. També hi va haver un increment considerable de les sortides per sufocar incendis de vegetació i per fer rescats de persones a la muntanya i un descens dels serveis per atendre víctimes d'accidents de trànsit. En total totes les actuacions dels Bombers de la Generalitat sumen una xifra de 84.204.

➤ Una festa acomiada el Parc Central dels Bombers de Barcelona

Centenars de barcelonins, especialment veïns de l'Eixample i familiars de bombers, van acomiadar el 16 de gener amb una jornada festiva el quarter central del carrer de Provença. El gran simbolisme de l'equipament, inaugurat el 1932, feia preveure un anunci de la celebració a bombo i platerets per part de l'ajuntament, així com un acte oficial presidit per l'alcalde Jordi Hereu. No va ser així. I és que els bombers ja van anunciar que era la seva festa, «apolítica», «íntima, trista i emotiva entre els ciutadans i els bombers». La celebració, organitzada amb la col·laboració de l'Agrupació Cultural i Esportiva (ACE) i el Cau del Jubilat de Bombers de Barcelona, va començar a les deu del matí i va durar fins gairebé la mitjanit. A partir de les cinc de la tarda van començar les activitats lúdiques protagonitzades per gegants, castellers i bastoners, que van anar seguides per havaneres i un colofó pirotècnic.

➤ La gran nevada del segle col·lapsa Catalunya

La nevada del 8 de març del 2010 va deixar el nostre país com una zona devastada i catastròfica. Des del CECAT es va activar el Pla NEUCAT en Emergència-2 en unes jornades caòtiques i amb una xifres esfereïdores. El matí va

començar tranquil, però la intensificació de la neu acompanyada de vent a partir del migdia va començar a complicar el país. Així per exemple, el 8 de març els bombers de la Generalitat van efectuar més de 400 sortides; 156 carreteres, es van veure afectades de les quals una vintena es van tallar a la circulació; uns 45.000 escolars es van quedar sense classe, es van tancar 172 centres i es van suspendre 608 rutes de transport escolar. Les universitats Autònoma de Barcelona, de Vic i de Girona van suspendre les classes. El servei de trens de Mitjana Distància entre Barcelona i Portbou també es va suspendre així com tota la xarxa de Rodalies de Renfe i les línies dels Ferrocarrils de la Generalitat. Més de 400 persones van fer nit al pavelló poliesportiu de la Jonquera (Alt Empordà) per la tallada del trànsit de l'AP-7 i la N-II. Més de 30 torres de línies d'alta tensió de les comarques gironines van caure deixant tota aquella zona sense llum. Per accedir a Barcelona van caldre cadenes i tots els accessos es van tallar durant hores. Durant les primeres 24 hores del temporal, el servei d'emergències del 112 va rebre 35.000 trucades. Mig miler de persones van fer nit dins el seu vehicle immobilitzat per la neu i el gel. Un miler de passatgers de Renfe van haver de passar la nit en locals de diversos ajuntaments a causa del bloqueig.

Però el pitjor no va ser només el dia 8. L'endemà, 50km a l'AP-7 en direcció nord un cop reoberta la circulació després de la nevada i de la caiguda de línies elèctriques al mig de la via. L'embús es va produir per l'acumulació d'uns 10.000 vehicles que havien quedat atrapats. Durant dies més de 220.000 llars catalanes de 120 municipis es van quedar sense llum; també durant dies, els municipis costaners de Girona no van tenir ni aigua, ni llum, ni telèfon. Més de 142.000 alumnes, la meitat de Catalunya, es van quedar sense escola també durant dies; tots els serveis de tren també van trigar dies en recuperar la normalitat.

➤ **Dues persones van provocar el foc d'Horta de Sant Joan**

L'incendi tràgic d'Horta de Sant Joan no va ser causat per un llamp sinó per dos nois que van fer un foc a terra sabent que estava prohibit. És la conclusió a la qual van arribar els Mossos d'Esquadra que, després de sis mesos d'investigació van poder demostrar la presència dels dos nois, en el lloc i el moment on es va iniciar l'incendi. Es tracta de dos joves de nacionalitat espanyola, un veí de l'Aldea (Baix Ebre), Antoni P.M., de 26 anys, i un de Càlig (Baix Maestrat), Lorenzo F.M., de 27 anys i que van ser detinguts el 9 de gener. Passats a disposició judicial, el jutge de Gandesa els va acusar un delictes d'incendi forestal intencionat, amb els agreujants d'afectar gran quantitat de superfície, de provocar un greu deteriorament dels recursos naturals i d'afectar un espai protegit. d'incendi intencionat. Dos dies després entraven a la presó i allà van estar fins el 27 de febrer, quan van ser deixats en anar en llibertat condicional, després de pagar una fiança.

➤ **Els Bombers fan més de 200 sortides a causa de la pluja, la neu i el vent el segon cap de setmana de gener**

Els Bombers de la Generalitat van efectuat més de 200 sortides a causa de la neu, la pluja i el vent al llarg del segon cap de setmana de gener. El motiu principal d'aquestes sortides, va ser el vent que va afectar mobiliari urbà, arbres i elements de façanes com ara finestres. La major part de les sortides, més de 100, es van concentrat al Maresme, seguit de Girona, on els equips d'emergència van treballar en 32 serveis, i del Camp de Tarragona, on hi va haver 18 sortides. Cap d'aquestes actuacions va provocar danys personals.

➤ **Inaugurats els parcs de Bombers de Cornellà de Llobregat i Rubí-Sant Cugat**

El conseller d'Interior, Joan Saura, acompanyat dels alcaldes respectius, altres autoritats i comandaments de bombers va inaugurar el 22 de gener els parcs de Bombers de Cornellà de Llobregat i Rubí-Sant Cugat. La construcció del parc de Bombers a Cornellà del Llobregat, ha tingut una inversió de 3.025.403€, i el solar on s'ubica l'edifici del parc està situat al Passatge Isabel Aunió i disposa d'una superfície total de 2.009m². El nou edifici, que té una superfície construïda 1.797m², (dels quals 1.112 pertanyen a les dependències i 684 a la zona de cotxera i espais annexes) està distribuït en tres plantes: la planta baixa, l'entresòl i la planta primera. El parc

compta amb una dotació de 33 bombers i 4 vehicles (1 vehicle de comandament, 1 braç articular, 1 bomba rural urbana i 1 bomba rural pesant). El parc de bombers de Rubí-Sant Cugat està situat en una parcel·la de 2.870m² al carrer Frederic Monpou de Rubí. L'edifici, que data de l'any 1998, està format per un únic volum de cotxera i espais annexes (484m²) i dependències en planta baixa i primer pis (538m²), el que fa un total de 1.022,62m². La reforma del parc ha permès optimitzar els espais per tal d'assumir l'increment de dotació de les unitats GRAF. El parc de Bombers de Rubí-Sant Cugat compta amb una dotació permanent de 40 bombers funcionaris, dels quals 9 pertanyen a la unitat dels Graf, i 6 bombers voluntaris. A més disposa d'una flota de 7 vehicles: 1 autobomba forestal pesant, 1 autobomba rural pesant, 1 autobomba rural lleugera, 1 autobomba urbana pesada, 1 furgó de risc químic, 1 unitat de personal i càrrega i 1 unitat de personal i càrrega lleugera.

➤ **Inauguració del parc de Bombers de Mollet del Vallès**

El 15 de gener el conseller d'Interior, va inaugurar el nou parc de Bombers de Mollet del Vallès (Vallès Oriental), acompanyat de l'alcalde i altres autoritats. El parc es va construir l'any 1994 en uns terrenys que l'Ajuntament va cedir a la Generalitat. L'ampliació del parc ha contemplat la construcció d'un nou edifici per a la zona de les dependències i l'ampliació de les cotxeres, amb una superfície total de 1.400 m². A banda de les cotxeres i la zona de dependències dels bombers, l'edifici compta amb una sala de control, un servei adaptat per a persones amb mobilitat reduïda, una aula polivalent, despatxos, habitacions, un gimnàs, vestidors, la cuina, el rebost i la sala menjador. El parc de Bombers de Mollet té una dotació permanent de 33 bombers funcionaris i 5 vehicles.

➤ **Els sindicats insten el Cos de Bombers de la Generalitat a corregir els errors i demanen dimissions**

A mitjans de gener, els portaveus dels diferents sindicats del Cos de Bombers de la Generalitat, arran de les informacions que s'estaven donant per foc d'Horta de Sant Joan van fer públic que els comandaments del cos havien de reconèixer els seus errors en la gestió de l'incendi i també revisar el protocols d'actuació. D'altra banda, els representants de CCOO, UGT i CATAC que van comparèixer a principis de març davant la comissió d'investigació de l'incendi d'Horta de Sant Joan van emetre dures crítiques contra la conselleria d'Interior i van denunciar que l'informe difuminava responsabilitats. També van demanar

dimissions al departament, tot assegurant que la tragèdia era evitable si no fos per la deriva de la Direcció General d'Extinció d'Incendis durant els últims anys. Igualment van voler desmarcar-se del que van titllar com actitud arrogant d'alguns companys que van comparèixer a la mateixa comissió i que van mostrar manca de respecte al Parlament, segons aquests sindicats.

➤ **Bombers de Barcelona utilitzen dues vagonetes elèctriques per al rescat en túnels**

Des del mes de febrer, els bombers de la ciutat comtal disposen de dues vagonetes elèctriques adequades per al desplegament ràpid del personal del cos en cas de produir-se una emergència als

túnels del metro. Aquests dos vehicles autopropulsats han estat cedits per TMB en el marc del conveni de col·laboració subscrit el 2008 amb l'Ajuntament per reforçar els mitjans de resolució eficaç de les contingències derivades als serveis de transport de la ciutat. Cada vehicle, que pesa més de 200 quilograms i pot transportar fins a sis persones i el seu material, disposa de quatre rodes i es pot desplaçar a una velocitat màxima de quilòmetres per hora. Amb aquestes vagonetes el temps de rescat als túnels per part dels serveis d'emergència s'escurçarà i es podrà evacuar les persones més ràpidament.

➤ **Bombers catalans a Haití**

El 12 de gener un fort terratrèmol va afectar Haití, tot produint milers de víctimes mortals i una destrucció general. Dels bombers de Barcelona es va preparar un equip de 7 persones i els Bombers de la Generalitat, un altre equip de 39 persones a més d'un gos amb el seu guia. També es va oferir la possibilitat de desplaçar addicionalment vehicles lleugers. El govern espanyol va desactivar aquests equips, tot aduint que la raó per desactivar-lo és que, en aquells moments, l'ajuda que més es necessitava a Haití ja no eren persones sinó recursos. D'altra banda, Els bombers de l'aeroport de Barcelona van donar els 6.540 euros que van recaptar amb el seu calendari d'enguany a la ONG Metges Sense Fronteres per la reconstrucció d'Haití.

➤ **Fort malestar entre els opositors a les places de bomber de l'escala bàsica dels Bombers de la Generalitat**

Desenes d'opositors van fer palès durant el procés iniciat a les oposicions de la convocatòria d'accés al cos de bombers (76/09) el seu malestar per les injustícies del Tribunal Qualificador. Entre d'altres coses hi va haver queixes per la prova psicotècnica, per la incoherència dels exàmens de la prova escrita i les preguntes impugnades; per fer presentar el certificat mèdic per les proves físiques abans de conèixer el resultat de les proves teòriques; perquè hi ha hagut 15 dies de diferència entre la primera crida i la darrera en les proves físiques i que aquesta diferència de 15 dies vulnera els drets d'una participació igualitària i justa ja que 15 dies de diferència entre una participació i una altra, es tenen més dies per entrenar i millorar; perquè opositors que s'han lesionat no els hi ha permès canviar la data de l'examen, tot plegat una sèrie de queixes que demostren la poca sensibilitat, manca de sentiments i empatia d'un tribunal altament burocratitzat i fred.

➤ **El Cos de Bombers de la Generalitat demana no fer un judici paral·lel per l'incendi d'Horta de Sant Joan**

La directora general de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvaments de la Generalitat, Olga Lanau, i el subdirector general Operatiu dels Bombers de la Generalitat, Joan Rovira, van comparèixer en roda de premsa el 30 de gener per demanar rigor, objectivitat i respecte en el tractament i l'anàlisi de tot allò que s'explicava de la investigació sobre l'incendi d'Horta de Sant Joan i que no es faci un judici paral·lel sobre l'actuació dels bombers i dels seus comandaments. Segons Lanau, "des del mateix dia 21 hem hagut de sentir i llegir mentides o mitges veritats, insinuacions o calúmies que no tenen com a objectiu la veritat sinó que només intenten sembrar dubtes sobre què, qui i com es va treballar. Estem cansats de que s'utilitzi el cos de Bombers per assolir altres objectius; estem cansats de que s'utilitzi la informació de manera parcial, interessada o sesgada per inculpar als bombers o a una part dels bombers, els comandaments, o per demanar responsabilitats polítiques". També del subdirector operatiu dels Bombers, Joan Rovira, va manifestar el malestar generat al cos de Bombers pel qüestionament interessat que s'està fent de la feina, coordinació i estratègia d'un cos professional 'que no s'ha aturat i continua treballant cada dia'. Rovira va explicar que s'estava fent una important tasca interna de

comunicació, anàlisi i debat sobre l'incendi d'Horta de Sant Joan que estava sent distorsionada pel 'judici mediàtic amb informacions que no s'ajusten a la realitat'".

➤ **El diari La Vanguardia tracta les morts del foc d'Horta de Sant Joan de manera sensacionalista i sense cap tipus de respecte**

El tractament informatiu del diari La Vanguardia ha indignat molts bombers i la ciutadania en general. Amb l'objectiu de generar dubtes de la professionalitat dels comandaments dels Bombers de la Generalitat, el diari ha intoxicat, mentit i manipulat, a més de publicar vídeos i transcripcions incomplertes i dir coses inexactes de manera parcial i intencionada i moltes vegades sense contrastar per donar una informació confusa i al servei dels seus interessos que es desprestigiar els comandaments del Cos de Bombers de la Generalitat de Catalunya.

➤ **Els Bombers de Barcelona reclamen la millora de les seves condicions laborals**

Els Bombers de Barcelona han començat l'any 2010 reivindicant, protestant i mobilitzant-se per l'incompliment de les condicions laborals estipulades a l'acord assolit el mes de maig passat amb l'Ajuntament de la ciutat. Les queixes del col·lectiu es dirigeixen específicament a la contractació de personal, que consideren insuficient. Això augmenta el risc de la plantilla actual i afecta, de retruc, la seguretat dels ciutadans.

➤ **Aprovada la carta de serveis dels Bombers de la Generalitat**

El 21 de gener es va aprovar la carta de serveis dels Bombers de la Generalitat que representa el compromís públic del cos de Bombers a desenvolupar les funcions encomanades sota criteris de millora contínua. Neix amb la voluntat de ser un instrument de gestió de la qualitat centrat en la ciutadania. Es concreta en un document públic que recull informació d'utilitat sobre els serveis que el cos de Bombers presta, els compromisos que adopten en termes d'eficàcia i qualitat en l'execució de les seves funcions, així com els mecanismes de participació de la ciutadania en la millora dels serveis.

➤ **Incendi en una nau industrial a l'Ametlla de Merola**

A primeres hores de la tarda del 2 de març es va calar foc a la nau que pertany a l'empresa Grup Filatures Tranas, de l'Ametlla de Merola (Berguedà). L'incendi va afectar tota la nau que va

cremar i l'estructura de l'edifici del qual va cedir la coberta. Fins al lloc de l'incendi es van desplaçar 18 camions d'aigua i 8 vehicles de comandament dels Bombers de la Generalitat, a més d'efectius dels Mossos d'Esquadra, de la Policia Local i dels serveis sanitaris. Dues persones van resultar ferides de diversa consideració i durant tot el dia següent diferents dotacions dels Bombers van treballar en la recerca d'una persona que es trobava a l'interior de la nau en el moment de l'incendi i que va ser localitzada morta.

➤ **Els rotatius dels vehicles de bombers han de ser color groc auto**

El dia 23 de gener es va publicar en el BOE l'Ordre PRE/52/2010, de 21 de gener, per la que es modifiquen els annexos del Reglament General de Vehicles del 1998, i que entrarà en vigor dins de sis mesos. Segons les modificacions, el color per als vehicles de bombers ha de ser groc auto. Segons l'establert en aquesta Ordre, encara que es defineixen com a vehicles prioritaris els vehicles d'emergència de bombers, sanitaris, protecció civil, etc. portaran el senyal de color groc auto, igual que la de "vehicle obstacle en la via". Això significa que aquells vehicles amb llums de color blau, hauran de canviar-los al color groc auto. Pràcticament els serveis d'emergència de la Unió Europea porten el color blau, per això diferents associacions i sindicats relacionats amb bombers estan treballant per establir estratègies conjuntes de mobilització per aconseguir els llums blaus pels vehicles de bombers.

➤ **Un foc afecta una granja de Tortosa i moren uns 300 porcs**

Els Bombers de la Generalitat van haver de treballar el primer dia de l'any en l'extinció d'un incendi que va afectar gran part d'una nau de porcs en una granja de Tortosa. L'avís de l'incendi es va rebre poc després de les dues del migdia i s'hi van desplaçar quatre dotacions dels Bombers. El foc va quedar totalment extingit cap a dos quarts de cinc de la tarda. En l'incendi van morir en total van morir 304 porcs Cap persona va resultar ferida.

➤ **Comandaments de bombers rebutgen ser usats com a arma política pel foc d'Horta de Sant Joan**

Els caps dels parcs de bombers de Catalunya i altres comandaments amb grau de sergent van denunciar a través d'un comunicat el 12 de febrer, que la investigació de l'incendi d'Horta de Sant Joan s'havia convertit en un "autèntic carnaval fet de veritats dites a mitges i de paraules tretes de

context". També es mostraven preocupats perquè el servei de bombers es converteixi "en el camp on s'ajusten els comptes els partits polítics". El comunicat, que dóna ple suport al procés judicial en marxa, criticava, en canvi, les apreciacions que s'han fet sobre la gestió de l'extinció. "Un observador extern sempre tindrà la percepció de desordre i caos". També aclaria que en un foc forestal existeix "un ampli grau d'autonomia de les unitats" i que són els GRAF els que més en tenen. Pel que fa a les comunicacions, destaquen que és habitual intercanviar ordres de viva veu o a través del mòbil. Segons aquests comandaments, l'incendi d'Horta de Sant Joan s'està analitzant "com si el nostre treball es desenvolupés en un entorn controlat", i alerten que la pressió ja existent que té un bomber en un entorn d'alt risc pot augmentar "amb l'amenaça permanent de judicialització". En aquest sentit, diuen que en un foc s'adopta una "bona solució" que no sempre és la millor, tal com se sap més tard. Els caps dels parcs i els sergents amb responsabilitats a nivell regional també van sortir en defensa de Delta Zero tot assegurant que una part considerable de les decisions operatives que es prenen sobre el terreny "no sempre les pren el cap de guàrdia". També van donar suport a l'actual subdirector operatiu, Joan Rovira, "en la difícil tasca de normalització i redreçament" del cos".

➤ **Un foc destrueix el magatzem d'una empresa de plàstics de Piera**

Un incendi declarat la matinada del 15 de febrer va destruir la nau magatzem de Plásticos Badorch S.L., dedicada a la fabricació de taps de plàstics per a ampolles, al barri de la Plana de Piera (Anoia). Els Bombers van evitar que les flames afectessin la planta de producció. No hi va haver cap ferit com a conseqüència del foc. Van treballar 20 dotacions dels Bombers.

➤ **Dos escaladors moren en una allau de neu a la Vall de Boí que també sorprèn un grup de bombers en pràctiques**

Dos escaladors van morir arrossegats per una allau de neu quan pujaven una via de gel a la Vall de Boí (Alta Ribagorça), a la zona pròxima a la presa de Cavallers el 3 de febrer. A més, per sota de la cordada d'aquests dos escaladors hi havia cinc membres del Grup d'Actuacions Especials (GRAE) dels Bombers de la Generalitat, que estaven a la zona realitzant pràctiques, els quals s'estaven esperant per muntar la seva cordada i escalar la paret. Dels cinc membres dels Bombers només un n'ha resultat ferit amb un esquinç al turmell. La resta estan il·lesos. Al lloc de l'accident, es van desplaçar quatre dotacions terrestres i dos helicòpters dels Bombers de la Generalitat amb

metge i membres del grup de rescat del GRAE. A més, també hi han arribat un helicòpter del SEM i dues unitats de muntanya dels Mossos d'Esquadra per poder evacuar els cadàvers.

➤ **Inaugurada l'ampliació del parc de Bombers de Cassà de la Selva**

El conseller d'Interior, Joan Saura, va inaugurar el 26 de febrer les obres de reforma i ampliació del parc de Bombers de Cassà de la Selva (Gironès). El parc està situat a l'avinguda de la Sardana s/n al Polígon Mas Cubell i ocupa un solar de més de 3.000 m². Les obres que s'han dut a terme han ampliat i reformat la cotxera i les dependències que estan distribuïdes en dues plantes: la planta baixa on s'ubiquen els elements més relacionats amb la vida diària del parc i la primera planta on es troben les zones de descans dels bombers. El nou parc té una superfície de més de 1.000 m² davant els aproximadament 800m² que ocupava abans de la reforma.

➤ **Cremada una nau de residus a l'Arboç**

Una nau, d'uns 450 m² situada al polígon del Foix de l'Arboç (Baix Penedès) va patir un incendi provocant la seva total calcinació així com 2 camions de l'empresa i els diferents residus i materials que s'hi emmagatzemaven. La nau de l'empresa Catalana de Residus, SL era tancada en el moment d'iniciar-se el foc i no hi havia persones treballant. En la seva extinció van treballar 15 vehicles d'aigua dels Bombers de la Generalitat que van evitar que el foc es propagués a d'altres naus properes.

➤ **Catorze dotacions dels bombers treballen en l'incendi d'un paller al nucli de Son**

A darrera hora de la tarda del 24 de febrer, fins catorze dotacions dels Bombers de la Generalitat van actuar en l'incendi d'un paller en una granja del nucli de Son, al terme municipal d'Alt Àneu (Pallars Sobirà). El foc no va provocar danys personals i les tasques d'extinció van durar més de dotze hores.

➤ **Un incendi en una indústria de Tarragona obligar a activar el Plaseqcat**

La Direcció General de Protecció Civil va activar el 25 de febrer la fase d'alerta del Plaseqcat -el Pla d'Emergències Exterior del Sector Químic de Catalunya-, a causa d'un incendi que es va produir a les instal·lacions de l'empresa Lanxess Styrenics (INEOS ABS), situada a la carretera de Vilaseca a la Pineda, dedicada a la fabricació de primeres matèries plàstiques. El foc produït en una

canonada que transportava polímer granulat va provocar un fum molt fosc, visual i potencialment tòxic, però no va haver cap tipus d'afectació personal. Fins al lloc dels fets es van desplaçar sis dotacions dels Bombers de la Generalitat. En l'extinció de l'incendi també van actuar els bombers de la pròpia empresa i en vint minuts va ser sufocat.

➤ **Llei de prevenció i seguretat en matèria d'incendis**

El 10 de març es va publicar al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, la Llei 3/2010, del 18 de febrer, de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis. L'objecte d'aquesta llei és l'ordenació i la regulació generals de les actuacions públiques de prevenció i seguretat en matèria d'incendis en establiments, activitats, infraestructures i edificis. Aquestes actuacions constitueixen el sistema de prevenció i seguretat en matèria d'incendis a Catalunya. La seva finalitat és configurar un sistema que integri els mecanismes, els protocols i les actuacions que permetin garantir uns elevats nivells de seguretat en matèria d'incendis en els establiments, les activitats, les infraestructures i els edificis situats a Catalunya, amb independència que siguin de titularitat pública o privada

➤ **Cinquanta persones evacuades per un incendi a Montmeló**

Cap a les onze de la nit del 9 de març, un bar del carrer Major de Montmeló (Valles Oriental), va patir un incendi i tant el local com el del costat van quedar totalment cremats i un parell de locals més van quedar afectats pel fum. Nou dotacions dels bombers van treballar per sufocar-lo i una cinquantena de persones van ser evacuades. També van participar efectius dels Mossos d'Esquadra, de la Policia Local i dels serveis sanitaris. Alguns veïns van patir intoxicació lleu per inhalació de fum o petites crisis d'ansietat. Dos bombers també van ser ferits lleument en les tasques d'extinció.

➤ **Després de 4 anys d'estudi, finalitza el projecte europeu 'Fire Paradox', amb participació dels Bombers de la Generalitat**

'Fire Paradox' és un projecte europeu de recerca i aplicació dels coneixements adquirits en l'ús del foc com a eina complementària en l'extinció d'incendis forestals. El projecte, integrat per 30 experts provinents de 13 institucions de recerca d'Europa, ha estudiat i analitzat al llarg de quatre anys el comportament dels incendis forestals i la visió que té la societat de l'ús del foc com a eina

de gestió i extinció. L'objectiu ha estat introduir nous punts de vista i perspectives en l'ús del foc en la prevenció i fases de resposta, així com estimular noves estratègies i procediments d'actuació per a integrar-los a la gestió forestal a nivell regional, nacional i europeu. Aquests sistemes inclouen una combinació de la prevenció i estratègies basades en tècniques de l'ús del foc controlat i la recuperació de l'ús tradicional del foc. L'acte de tancament del projecte 'Fire Paradox', es va celebrar del 23 al 26 de febrer a la Universitat de Freiburg (Alemanya). Des de l'inici d'aquest projecte, membres del GRAF dels Bombers de la Generalitat han participat a responsables del pla de treball, liderant les maniobres en foc tècnic i l'anàlisi d'incendis forestals.

➤ **Diada del patró**

El 8 de març del 2010, diada de Sant Joan de Déu, patró dels bombers ha resultat una mica atípica en comparació amb d'altres anys. La gran nevada que va caure aquell dia, va condicionar els actes en aquells parcs que van fer alguna celebració. D'altra banda, els sindicats dels Bombers de Barcelona van aprofitar la diada per reivindicar més seguretat. En aquest acte, a més, es va lliurar la medalla d'or a títol pòstum a José Garrido, bomber mort durant un rescat en unes instal·lacions d'una estació transformadora, i també es va lliurar la medalla de plata a José Gaspar, ferit en el mateix accident i la de bronze a la resta de personal. En els actes celebrats a la demarcació de Lleida, els bombers van recordar els seus companys mort en l'incendi d'Horta de Sant Joan.

➤ **Lliurament de les Medalles d'Honor dels Bombers de la Generalitat de Catalunya**

El passat 19 de març es van lliurar 265 medalles d'Honor, en categoria de bronze, argent i or, als bombers amb més de 20, 25 i 35 anys de servei efectiu al Cos. El conseller d'interior Joan Saura, que va presidir l'acte i va lliure les medalles, va agrair la vocació, dedicació i generositat dels Bombers per resoldre de manera eficient les situacions d'emergència. Els Bombers voluntaris de l'Escala i els Grae d'Olot i Camprodon van rebre una medalla d'or per servei excepcional pel complex rescat d'una dona en un penya-segat. Joan Pallàs Bomber del Graf de Lleida que va resultar greument ferit en l'incendi d'Horta de Sant Joan també va ser distingit amb una medalla d'or per serveis excepcionals. La mateixa medalla, però a títol pòstum la van rebre Jaume Arpa, Pau Costa, David Duaigües, Jordi Moré i Ramon Espinet, els cinc bombers del Graf de Lleida que van morir mentre treballaven en les tasques d'extinció de l'incendi d'Horta de Sant Joan el

passat juliol. Dues mencions honorífiques, també a títol pòstum, van ser pels dos ocupants de l'helicòpter accidentat el mes de juny de 2009, José Luis Dacal i Sergi Escobar, quan col·laboraven en les tasques d'extinció d'un incendi forestal. La tercera menció honorífica va ser per a tot el personal que va participar en l'extinció de l'incendi d'Horta de Sant Joan. Amb motiu del lliurament de les Medalles honorífiques, la Regió d'Emergències de Girona va muntar una exposició sobre la història dels bombers al vestíbul de l'Auditori. En ella hi havia material utilitzat des de començament del segle XX, com ara uniformes, cascos i eines per a l'extinció d'incendis i els salvaments, així com fotografies històriques. Entre el material antic destacava una bomba de vapor de 1902 adquirida per l'Ajuntament d'Olot i 2 bombes manuals amb cent anys de vida pertanyents als bombers de Figueres i la Pera.

➤ **Reivindicacions dels Bombers de la Central Nuclear d'Ascó**

A principis de març els 25 bombers de la Central Nuclear d'Ascó, treballadors de l'empresa Lainsa SCI -dedicada a la protecció contra incendis en indústries d'alt risc—van començar una vaga indefinida per les discrepàncies amb la seva empresa en la negociació del conveni col·lectiu. Una setmana després Lainsa SCI va signar un acord amb els bombers, amb la mediació de la Inspecció de Treball, i que posava fi a la vaga indefinida i que havia portat al Consell de Seguretat Nuclear a establir els serveis mínims necessaris per garantir la seguretat de les instal·lacions.

➤ **Comissió d'investigació del foc forestal d'Horta de Sant Joan**

Gairebé cinquanta hores de compareixences. Quaranta-sis testimonis, entre ells vint-i-un bombers, dos consellers, experts i altres càrrecs del govern. La comissió d'investigació d'Horta de Sant Joan va centrar els mesos de febrer i març l'interès mediàtic i polític, i es va convertir en una mena de serial on els bombers han hagut d'explicar per activa i per passiva com treballen en els incendis, de qui reben ordres, de quins mitjans tècnics disposen i quin paper van tenir en el fatídic foc d'Horta. El paper fiscalitzador que van exercir, sobretot al principi de les primeres compareixences, els grups polítics, principalment l'oposició, va rebre també algun revés d'alguns dels compareixents que, com els companys del GRAF, van acusar obertament els polítics d'estar utilitzant el cos de bombers amb finalitats partidistes i electorals. La Comissió va finalitzar amb un dictamen de 38 propostes de millora en l'àmbit de l'extinció d'incendis, les quals van ser

aprovades pel Parlament de Catalunya el 25 de març.

➤ **Bombers de l'Aeroport Lleida-Alguaire**

El 17 de gener va aterrar el primer avió al nou Aeroport Lleida-Alguaire (Segrià), si bé els vols comercials no es van estrenar fins el 5 de febrer. L'aeroport és el primer promogut per la Generalitat de Catalunya i gestionat per Aeroports de Catalunya. El servei de Bombers es gestionat pels Bombers de la Generalitat de Catalunya. La plantilla de l'aeroport està formada per dos caporals, quatre bombers de primera i vuit bombers de l'escala bàsica. L'horari del personal adscrit al parc és de dos torns amb 3 dies de treball i 3 de descans, realitzant 12 hores durant el torn. Cada 6 cicles de treball es farà un cicle complet de descans de 9 dies. Durant un mes van rebre classes teòriques i pràctiques per afrontar emergències en aquest tipus d'instal·lacions. El 21 de novembre i l'11 de desembre es van fer dos simulacres per comprovar la velocitat de resposta en emergències. Un camió de bombers va ruixar amb aigua el primer avió que va aterrar, tot simulant el bateig del nou aeroport.

Camions de bombers ruixen l'avió simulant el bateig de l'aeroport

➤ **Bombers**

El Departament d'Interior ha editat un vídeo promocional per una campanya de promoció de la professió de bombera com una sortida professional per a les dones. El vídeo titulat "Bombers" s'engloba dintre de les accions desenvolupades pel Programa per a l'Equitat de Gènere del mateix departament amb l'objectiu d'incrementar el nombre de dones en el Cos de Bombers de la Generalitat.

➤ **Director de parcs de bombers**

La Plataforma Unitaria de Bomberos ha publicat un directori estatal de tots els parcs professionals de bombers. Es pot consultar a:
<http://www.plataformabomberos.com>

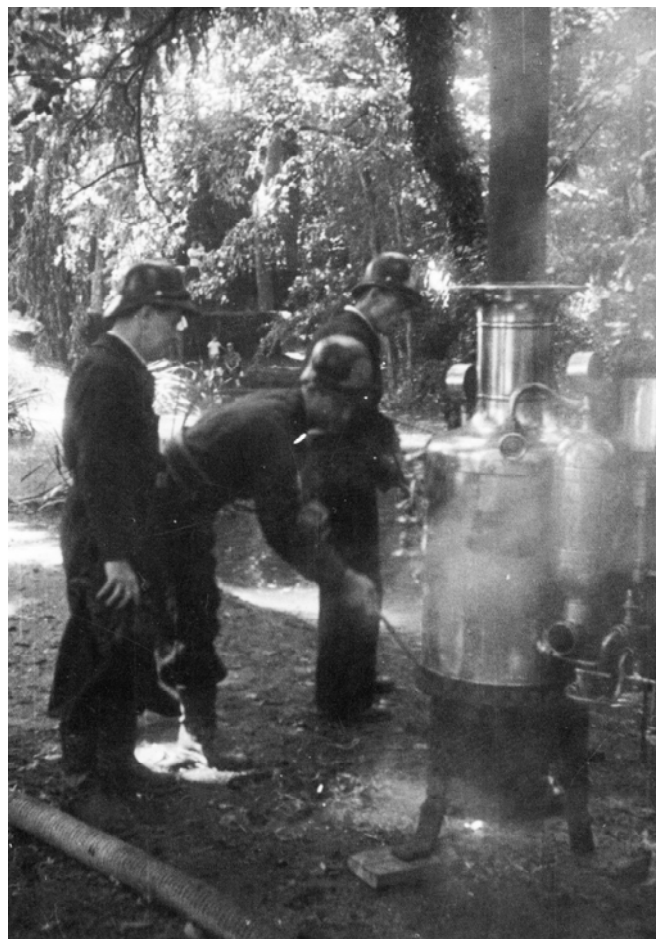
IMATGES

El Cos de Bombers de Tarragona el juny de 1945. Procedència de la fotografia: Arxiu Bombers Tarragona

Un bomber de Terrassa amb l'equip d'intervenció a finals dels anys '40 del segle XX.
Procedència de la fotografia: Arxiu Joan Turu (Terrassa)

Bombers d'Olot fent funcionar la bomba de Vapor, a principis dels anys 30 del segle XX
Procedència de la fotografia: Arxiu Bombers Olot

